

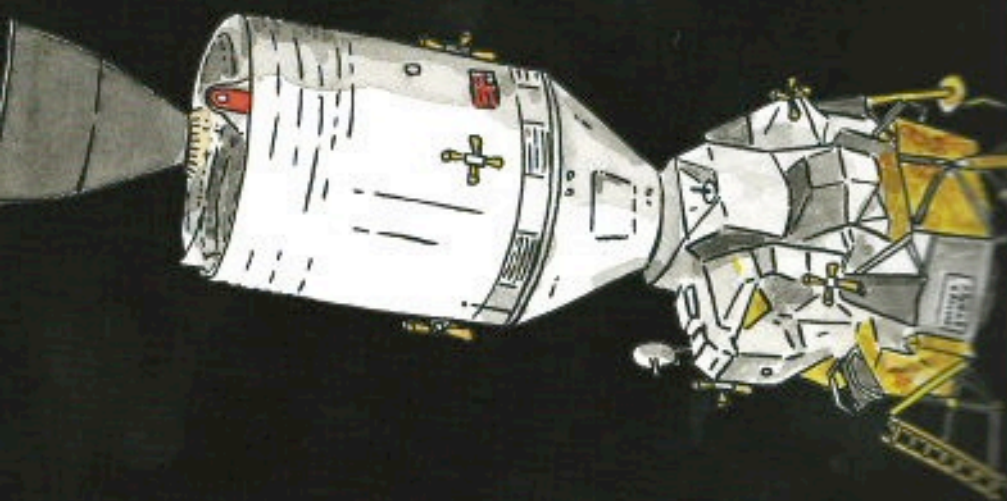
1969

OP DE MAAN MET NEIL ARMSTRONG

Rick en Mark Armstrong waren twee Amerikaanse jongens. Rick was 12 jaar, zijn broertje Mark was 6 jaar. Op 16 juli 1969 keken ze samen met hun moeder naar de lancering van de Apollo 11. In de Apollo 11-capsule zat hun vader, Neil Armstrong. Hij ging naar de maan.

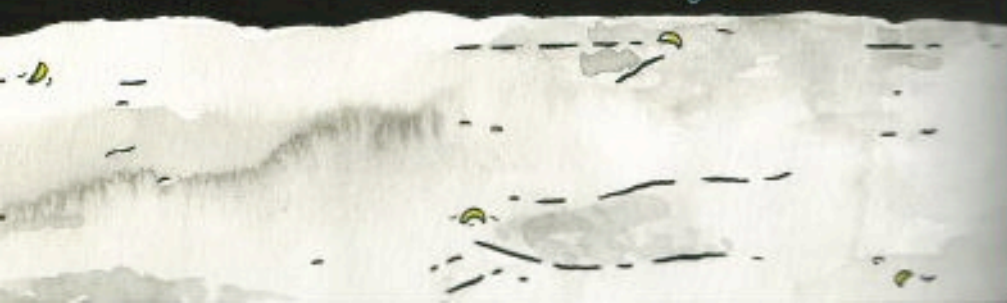
Hoe zou jij het vinden als je vader of moeder naar de maan ging? Geweldig natuurlijk. Maar ook heel spannend. Want in de ruimtevaart kan er van alles misgaan. Misschien kwam je vader of moeder wel nooit meer thuis!

Neil Armstrong ging niet alleen. In de Apollo-capsule zaten nog twee astronauten: Buzz Aldrin en Mike Collins. Samen maakten ze de beroemdste ruimtevlucht uit de geschiedenis.

**Op de maan liggen
kleine gouden maan-
steentjes verspreid. Kun
jij ze allemaal vinden?**

*Je vindt de
oplossing op
pagina 96!*

De Adelaar is geland

Na een paar dagen kwam de Apollo 11 bij de maan aan. Mike bleef aan boord van het ruimteschip, in een baan om de maan. Neil en Buzz stapten over in de maanlander. Die heette de *Eagle*. Dat betekent 'adelaar'.

Van tevoren was er een landingsplek uitgekozen. Een mooi vlak gebied, zonder kraters en bergen. Toch konden ze daar niet landen. Er bleken allemaal grote rotsblokken te liggen!

En er waren nog meer problemen. De computer van de maanlander hield er steeds mee op. En omdat ze nu verder moesten vliegen, was er ook bijna geen brandstof meer.

Het liep allemaal nét goed af. 'De Adelaar is geland,' zei Neil tegen de vluchtleiders op aarde.

Een kleine stap

Op 21 juli 1969 deed Neil Armstrong het luik van de maanlander open. Via een trapje ging hij naar beneden. Daar zette hij zijn linkervoet voorzichtig op de maan. 'Een kleine stap voor een mens,' zei hij, 'een reuzensprong voor de mensheid.'

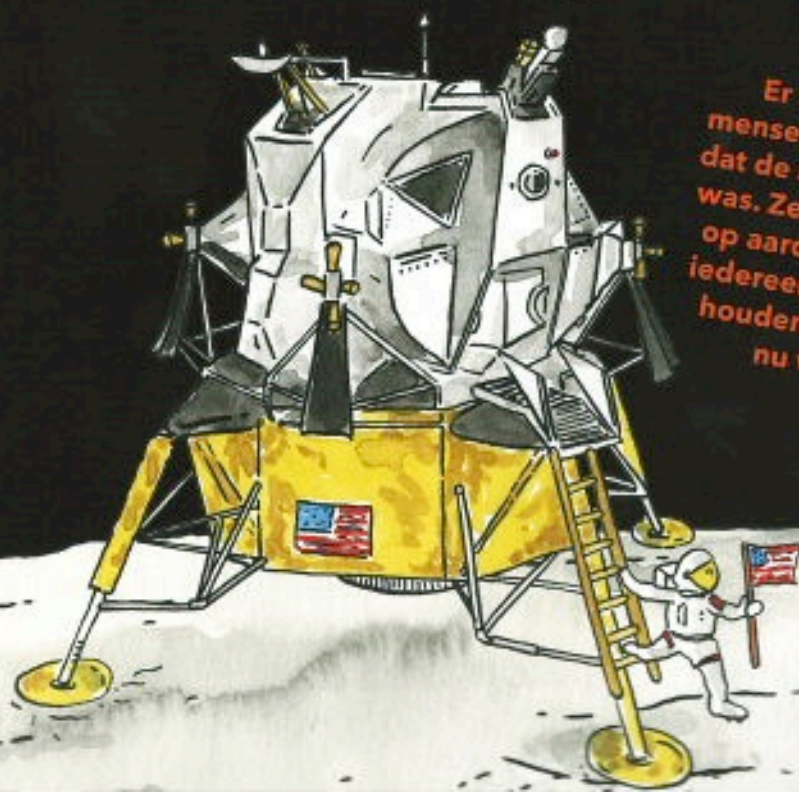
Neil Armstrong was de eerste mens op de maan. Buzz Aldrin kwam er snel achteraan. Hij was nummer twee. Voor het eerst in de geschiedenis liepen er mensen rond op een ander hemellichaam!

Neil en Buzz hadden natuurlijk speciale maanpakken aan, want op de maan is geen lucht. Het waren grote, zware pakken. Gelukkig heeft de maan ook weinig zwaartekracht. Alles weegt er zes keer zo weinig als op aarde. Zelfs met zo'n maanpak aan kun je er makkelijk rondhuppelen.

Terug naar de aarde

Tweeënhalf uur lang liepen Neil en Buzz rond op de maan. Er was van alles te doen. Ze moesten de vlag van Amerika neerzetten. Foto's maken. Stenen verzamelen. En natuurlijk naar die mooie, verre blauwe aarde kijken.

Daarna klommen de astronauten weer in de maanlander. Ze stegen op, en ze koppelden met de

Er zijn nog steeds mensen die niet geloven dat de maanlanding echt was. Ze denken dat alles op aarde is gefilmd om iedereen voor de gek te houden. Maar jij weet nu wel beter!

Apollo 11. Samen met Mike Collins vlogen ze in drie dagen terug naar de aarde.

Rick en Mark waren natuurlijk heel blij dat hun vader weer veilig thuiskwam. Later hebben ze vast nog vaak naar de maan gekeken. 'Kijk,' zeiden ze dan tegen hun vriendjes, 'daar heeft papa rondgelopen.' Zou iedereen het geloofd hebben?

Crossen op de maan

Neil Armstrong en Buzz Aldrin hebben geen grote wandelingen gemaakt op de maan. Voor de veiligheid bleven ze de hele tijd in de buurt van de maanlander.

Bij latere Apollo-vluchten ging er een karretje mee: de *moon buggy*. Het was een soort skelter waarmee je over de maan kon crossen. Hij hobbelde wel behoorlijk. Dat komt doordat de maan zo weinig zwaartekracht heeft. Soms stuiterde de maanwagen met alle vier de wielen van de grond!

Met de moon buggy konden de astronauten wel zo'n 30 kilometer rijden. Bijvoorbeeld naar de rand van een krater. Of naar een gebied waar interessante stenen lagen.

De moon buggy ging ongeveer even snel als een fiets. Je hoefde natuurlijk niet op het andere verkeer te letten, want dat was er niet. Verkeersborden zijn er ook al niet op de maan.

En parkeren is overal gratis!

En een lekke band? Dat kon gelukkig ook niet, want de banden van de maanwagen waren gemaakt van in elkaar gevlochten pianosnaren.

